

Hatırlanacağı üzere, 1940'lı yılların ilk yarısı, İkinci Dünya Savaşı'nın yeni bir aşamaya girdiği ve ülkemizle ilgili iç ve dış odaklı çeşitli oyunların oynandığı dönemlerden biridir.

Bir taraftan savaşın karşıt cephelerini oluşturan batılı devletlerin, diğer taraftan komünist Sovyetler Birliği'nin çeşitli baskı ve yönlendirmelerine maruz kalan Türkiye, iç bünyesinde de zamanın baskıcı ve milli şef rejiminin yalpalamalarıyla idare olunan bir ülke görünümüne sahipti. Özellikle bölücü ve komünist unsurların gizli ve açık faaliyetlerinin giderek artması, yine devlet kurumlarında yoğunlaşan sol ve materyalist kadrolaşma ülkemizi farklı noktalara sürükleyebilecek bir boyut ve hız kazanmış vaziyetteydi.

İşte böyle bir dönemde kararlı ve şuurlu bir grup Türk Milliyetçisi münevverimiz, rejimin yarattığı baskıcı ortama rağmen tehlikeli gidişata “dur” demek için efkârıumumiye ve devlet yönetimine uyarılarda bulunmuşlardır.

Büyük fikir ve dava adamı rahmetli Nihal Atsızın önderlik ettiği ve başta rahmetli Başbuğumuz Alparslan Türkeş’ in de mensubu bulunduğu Reha Oğuz Türkkan, Zeki Velidi Togan, Nejdet Sançar, Fethi Tevetoğlu, Cebbar Şenel, Hasan Ferit Cansever, Nurullah Barıman, Mustafa Zeki Sofuoğlu, Fazıl Hisarcıklı, Hüseyin Namık Orkun, Saim Bayrak, İsmet Rasim Tümtürk, Cihat Savaşer, Muzaffer Eriş, Fehiman Altan, Yusuf Kadıgil, Hikmet Tanyu, Hamza Sadi Özbek, Orhan Şaik Gökyay, Cemal Oğuz Öcal, Said Bilgiç, Mehmet Külâhlıoğlu ve Osman Yüksel Serdengeçti Beyler gibi Türk milliyetçiliğinin abide isimleri, varlığına ve birliğine inandıkları Türk milletinin hak ettiği seviyeye gelmesi konusunda muazzam bir gayret göstermişlerdir. Bu aydın hareketine duyarlı Türk gençliği de destek olmuş; böylelikle Türk Milliyetçiliği, fikir akımı hüviyetinin yanında içtimai bir hareket mahiyeti de kazanmaya başlamıştır.

O vakte kadar fikri sahada müdafaa edinilen Türk milliyetçiliği 3 Mayıs miladiyla aksiyoner safhaya taşınmıştır. Hayal kırıklıkları içinde kıvranan ve türlü sorunlarla boğuşan milletimizin ihtiyacı olan kudretin Türk tarihinin şanlı mazisinde olduğunu işaret eden de yine 3 Mayıs’ın sembol isimleri olmuştur.

Onların geçmişe duydukları derin hayranlık ve bağlılığın esasında geleceğe dönük kudretli bir arayış ve özlemin ihtiyacından kaynaklandığı bütün gerçeğiyle ortadadır.

Onlar, Türk milli kimliğinin yalnızca onur ve saadete değil, aynı zamanda kudret ve yükselişe de kaynaklık ettiğinin farkındaydılar. Bu haliyle milliyetçilik; milletimizi içine düştüğü geri kalmışlık tuzağından ve cepheleşme sarmalından çıkarmayı ve gelişmiş toplumların önüne geçirmeyi daha o günlerde benimsemiş ve bu hedef daha sonraki dönemlerde siyaset zeminine yansıtmıştır

3 Mayıs 1944 olaylarıyla cereyan eden ve haklı olarak milliyetçiliğin siyasallaşma yolunda sönmeyecek bir ışık yakan bu mücadelelerin hepimiz tarafından iyi anlaşılması ve idrak edilmesi bugünkü şartlarda daha da önem kazanmıştır.

Sahip oldukları vatan ve millet sevgisini, şartlar ne kadar ağır, tehlike ne kadar yakın olursa olsun savunan ve kutlu bir miras olarak bizlere ulaştıran kahramanların haklarını ödememiz elbette ki kolay değildir.

Göz altılarla sinmeyen, işkence ve zulümlerle pes etmeyen, tabutluklardaki karanlığı ülküleri ile ışık saçarak aydınlatan değerli yüksek şahsiyetlerin fikriyatımız için değerleri çok büyüktür. Yaktıkları ışıklar hala önümüzü aydınlatmaktadır.

Dönemin siyasal ve sosyal yapısının elverişsizliğine takılmadan, iktidar gücünün tehditlerine aldırmandan, baskılara kulak asmadan girilen milliyetçi mücadelenin ne denli yüksek bir şuur ve erdem içerdiğini bugün daha iyi anlamlandırmak mümkündür.

Geride kalan 69 yıllık süreye rağmen hatıraları dimdik ayakta duran 3 Mayıs’ın, Türklük ruhunun ve milliyetçilik şuurunun yerleşmesinde ve gelişmesindeki yeri ve önemi son derece büyüktür.

Yüreklerindeki vatan aşkıyla, gönüllerindeki tek millet idealiyle, şuurlarındaki Türk milli kimliğiyle karşılarındaki bütün engelleri aşan, irfan ve hamiyet sahibi milli şahsiyetlerin örnek olacak inanç ve azimleri bugün bizim de yolumuzu aydınlatan en temel manevi dayanaklarımız arasındadır

Türk Milliyetçisi aydınlara yönelik tutuklama, yıldırma ve yargılama operasyonlarının temelinde komünist ve beynelmilî görüşler ile milliyetçilik arasında geçen fikir mücadeleleri yatmaktadır. Bu gün emperyalistlerin Büyük Ortadoğu Projesiyle açılım ve barış adı altında Türkiye’yi bölme Türklüğü anayasadan çıkarma planlarına karşı Türk Milliyetçileri dün olduğu gibi bugünde mücadele etmektedirler.

3 Mayıs 1944, işte bu gelişme ve tartışmalar sürecinde milletimizin direncinin bayraklaştığı önemli ve anlamlı bir günü ifade etmektedir. Milli şef rejiminin yargılayıp cezalandırmak istediği Nihal Atsız’a destek veren Türk gençliğinin ortaya koyduğu duyarlılık ve fedakârlık daha sonra Türk Milliyetçilerine bir nevi yol haritası olmuştur.

Kısacası, 3 Mayıs'ta kabına sığmayan Türk gençliğinin mücadele azmi, milli varlığa ve değerlere sahip çıkma bilinci, Türk Milliyetçiliğinin siyasi ve sosyal bir harekete dönüşümünün temellerini atmıştır.

Türkçülük, Türk milletini sevmek ve onu yükseltmek ülküsünün adıdır. Buna Türk milliyetçiliği de denir. Türklük binlerce yıllık bir olgudur. Bu olgu içinde hem milletin kendisi, hem de tarih boyunca yarattığı bütün eserler vardır. Bugün de Türklük, iki yüz milyonluk somut bir gerçekliktir. Türkçülük, işte bu olgu ve gerçeklik üzerine kurulmuştur. Türk milletini sevmek ve onu yükseltmek demek olan Türkçülük her Türk'ün hakkı ve görevidir. Bir ferdi veya küçük bir çıkar grubunu değil büyük bir topluluğu ilgilendirdiği için Türkçülük aynı zamanda kutsal bir ülküdür. Kutsal ülküler temiz, ahlâklı ve şerefli insanlara yakışır; bu nitelikleri taşımayan insanların ağızına yakışmaz. Onlar yanlışlıkla Türkçüyüm, diyecek olsalar ülkü kirlenir. Dolayısıyla o tür insanların Türkçü olmasını biz zaten beklemeyiz. Türkçülük ırkçılık değildir. ırkçılığa karşıdır. Bu topraklarda adeta ırkçılığın panzehiridir.

Hiç şüphe yok ki, bizim mücadele tarihimiz, Türklüğün zorlu mücadele tarihinin bir yansımasıdır. Zaferlerle ve başarılarla dolu sayfalar kadar, zorlu ve hüzünlü sayfalar da çoktur.

Türk Milliyetçileri, mağdur olmuşlar, sıkıntıya düşmüşler, ama hiçbir zaman mağlûp olmamışlardır. Türk Milliyetçileri zaman zaman horlanmışlar, suçlanmışlar, baskıya maruz kalmışlar ama Türkiye ve Türklük sevdasından vazgeçmemişlerdir. 1944 yılında memleketimizin en güzide aydınları, bilim adamları ve mümtaz şahsiyetleri tabutluklarda ve işkence hanelerde her türlü tezvirat ile tahakküm ile muamele olurken, unutulmasın ki tek parti rejiminin valileri bile lise mezunuydu.

Bu gün Türk Milliyetçilerini fezlekelerle yargılamayı düşünenler geçmişe bir dönüp baksınlar. Yapılan her haksızlık ve zulüm Türk milliyetçilerini yıldırmamış tam tersine davalarına daha sıkı sarılmalarına sebep olmuştur.

3 Mayıs'ta ortaya konan milli duyarlılık ve direniş, yeniden milli şahlanış açısından güçlü bir ilham kaynağı, önemli bir örnek teşkil etmektedir. Çünkü 3 Mayıs'ı kavramak, Türk'ün çilesi başta olmak üzere, Türk tarihini ve Türk Dünyasını doğru anlamaktır. 3 Mayıs'ı anlamak, geçmişten ders alıp Türk Milleti'nin onurlu geleceğini inşa etmek için daha çok çalışmanın önemini kavramak demektir.

Bu duygu ve düşüncelerle Türk milliyetçilerinin mücadele tarihine altın harflerle yazılan bu anlamlı gününüzü kutluyoruz ve 3 Mayıs ruhunun Türk milletinin onurlu geleceğine ışık tutacağına yürekten inanıyoruz.

Bu vesileyle Başbuğumuz Alparslan Türkeş başta olmak üzere, kıymetli fikir adamı Hüseyin Nihal Atsız'ı ve zorlu bir dönemde adını tarihe yazdıran bütün dava büyüklerimizi ve tüm Şehitlerimizi ÜLKÜ TEK olarak rahmet ve minnetle anıyoruz. Ruhları şâd, mekânları cennet olsun "